

Kopalnia „Porąbka Klimontów”

Historia

Obszar górniczy kopalni „Porąbka-Klimontów” obejmował: OG „Zagórze I” i OG „Klimontów” o łącznej powierzchni 17,40 km². Położony był w całości w granicach administracyjnych miasta Sosnowiec. Kopalnia „Porąbka-Klimontów” zaprzestała wydobywania 31.12.1998r., a jej likwidację zakończono 31.09.2000 r. W kopalni prowadzono roboty górnicze od końca XVIII wieku do 1998 roku w pokładach 349, 404/1, 404/2, 404/3, 409 i 510. Eksploatacja w pokładach grupy 300 i 400 z uwagi na zmienne zaleganie, prowadzona była fragmentarycznie, niekiedy pojedynczymi ścianami lub pokłady te rozpoznane zostały jedynie wyrobiskami korytarzowymi. Główną bazę zasobową kopalni stanowił pokład 510 o miąższości 13 ÷ 19 m.

Geologia

W budowie geologicznej udział biorą utwory czwartorzędu, triasu i karbonu. Złoże węgla kamiennego Porąbka-Klimontów położone jest w obrębie elementu strukturalnego zwanego niecką bytomsko-kazimierzowską. Oś niecki przebiega w kierunku NWW-SEE. W centralnej części niecki, przeciętej uskokiem Będzińskim, warstwy zalegają niemal płasko (kąt upadu nie przekracza 50⁰). Północne skrzydło niecki wznosi się początkowo łagodnie, lecz w pobliżu północnej granicy obszaru górniczego byłej kopalni upady warstw przekraczają 30⁰, natomiast w południowym skrzydle stopniowo rosną do około 40⁰. Warstwy karbońskie uległy znacznemu zdyslokowaniu w okresie orogenezy waryscyjskiej, niektóre z uskoków mogły ulec odmłodzeniu w orogenezie alpejskiej. Zaleganie utworów triasowych i położenie stropu karbonu wskazuje, że uskoki powstałymi lub odmłodzonymi po sedymentacji triasu są uskoki: Będziński, Przekątny i Poprzeczny. Dominują dwa zasadnicze kierunki dyslokacji, a mianowicie NWW-SEE i NNE-SSW. Zrzuty uskoków wynoszą od kilkudziesięciu do ponad 100 m.

Uskoki były przyczyną dla której złoże węgla w obszarze górniczym podzielono na partie A, B, C, D, E i F, tworzące naturalne bloki tektoniczne. Głębokość zalegania pokładów węgla w poszczególnych partiach zależna jest od położenia względem dyslokacji tektonicznych.

Górnictwo

Na obszarze górniczym kopalni eksploatowano pokłady: 349, 404/1, 404/2, 404/3, 409, 418 i 510 w strefie głębokościowej od 0 do ok. 550 m. Eksploatacja w pokładach grupy 300 i 400 z uwagi na zmienne zaleganie, prowadzona była fragmentarycznie, niekiedy pojedynczymi ścianami lub pokłady te rozpoznane zostały jedynie wyrobiskami korytarzowymi. Główną bazę zasobową kopalni stanowił pokład 510 o miąższości 13 ÷ 19 m.

Zagrożenia zapadliskowe

Dotyczy terenów, gdzie prowadzono eksploatację węgla w strefie głębokościowej 0-100 m ppt. Taką eksploatację prowadzono w pokładach: 349, 404/1, 404/2, 404/3, 409 i 418. Największe zagrożenie istnieje na terenach płytkiej eksploatacji pokładów 349 i 409 ze względu na grubość wybranej warstwy (odpowiednio do 2,5 i 3,3 m).